



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Peccato & eius effectibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De peccato

Dulciter sunt placati. Jos. 22
De hac materia quere in p̄ce
dēti capitulo de paciētia rē.
Pacē perturbāt z destruuūt
multa. Nam aliqñ pacē per/
turbat inuidia. Nā frēs Jo/
seph inuidētes ei nō poterāt
sibi quicq; pacifice loq. Gen.
xxxvij. Auaricia seu copia tē
poraliū rez cā sunt turbatio
nis z pacis / z fomentum di/
scordie z iurgiorū: vt patet ī
pastoribus Loth z Abrae:
Gen. xij. Silr habet de isa/
ac z pastorib; gerare propter
causam predictā. Gen. xvi.
Ambitio z supbia dominan
di pacē pturbāt / z guerras et
discordias suscitāt inter pro
pinquos: vt patet in Dauid
z absolone. ij. Reg. xv. Ficta
etiā par perturbat z impedit
pacē bonā z verā. Ideo Jo/
nathas noluit recipere pacē
demetri; qz sicte pacificari q̄
rebat. i. Mach. x. Pacis bo/
num ex gratia z dono dei p/
cedit. Unde bonitas gratio/
si plati z grā / z bonitas sub/
ditorū causa existit aliqñ ma
gne pacis: vt patet de Dna
z pplo iudeorū. ij. Mach. iij
Propter hāc cām paulus in
suis eplis paci p̄ponit grām
di. Gratia vobis z par. Dās
intelligere qz sine grā nō pōt

esse par. Nā non est par ip̄is
dicit dñs Esaye. lvij. De ma
gno dono grē diuine / pcedit
par: qñ ille q̄ recepit iniuriā
vel offensa; offendēti parcit
ex animo: z pacē eius qui eū
offenderat p̄cupiscit. Sicut
Dauid licet ab Absolone p/
secutus / q̄rebat tñ pacē eius
di. Est ne par puero absolō:
ij. Regū. xvij.

¶ De peccato z ei⁹ effectib;.

Cap. lxxxix.

Peccatum nocet homini.

Ab interiori deprauando na
turam.

Ab exteriori procurando ia/
cturam.

Ab superiori exclamādo pres/
suram.

Ab inferiori deuastādo figurā

p **Eccatū ex**

sua turpitudine nocet
hoī ab intrinseco: qz humanā
naturā depuat z exterminat.
Tollit ei hoī audaciā / z cau/
sat erubescētiā. Nā p̄mi parē
tes q̄ in statu inocētie nudi / n̄
erubescēbāt: post pctm̄ eru/
bescētes / se perizomatib; tere
rūt. Gen. iij. Item aufert hoī
sensum z infatnat eū. Unde
Adā qui ante pctm̄ tāta sciē/
tia pollebat qz reb; oibus im
posuit noīa fm̄ p̄ietates ip̄o

et eius effecti. LXXXIX

rum. Post peccatum sic infatu-
tus est quia a facie domini (cui nuda
rapta sunt omnia) abscondere se
credebat. Gen. iij. Salomo-
ne etiam sapientissimum peccatum in-
fatuauit maculas eius famam.
iij. Reg. xi. Eccl. xlvij. Item
facit hominem timidum auferendo
securitatem. Nam Adā qui ante
peccatum pluries audiuit voces
domini nihil timens / post peccatum
cum vocaretur a domino ait: Domine/
audiui auditum tuum et timui.
Gen. iij. Item tollit quietem in-
trinsecam / homines non sine quiete
scire: quia cor impium quasi mare
feruens quod quietem non potest.
Esaie. lvij. Sicut percussit dominus
cor David postquam peccauit/
populum numerando. ij. Re. xliij
Peccatum nocet homini ab extrinse-
co: quia multoties pena corpora-
li puniuntur. ut patet in Adā et
eua expulsis de paradiso cum ma-
ledictionibus et penis suis. Pe-
na viri fuit simplex: quia dixit
dominus ad eum: In labore et sudore
vultus tui vesceris pane tuo.
Pena autem mulieris fuit duplex
dixit enim ei: In labore paries
filios: et sub viri potestate eris.
Huius duplicatio causa fuit: quia
ipsa virum induxerat ad peccan-
dum. Gen. iij. Sodomite etiam
pena ignis et sulphuris sunt pu-
niti. Gen. xix. Uxor etiam loth

quia peccauit contra preceptum domini
se vertendo: in statuā salis est
uersa. Ge. xix. Pharaon etiam
propter peccatum cognouit se fla-
gellari dei. Peccauit in deum ve-
rum. Exo. x. Quia filii israel mul-
toties deum offenderunt peccan-
do / fuerunt ab eo septem flagella-
ti. Num. Judi. Josue. Regum
Judith. et per totum quasi verus te-
stamentus etc. Deserta est hierusalem
et omnis urbs iuda propter mali-
ciam quam fecerunt. ut patet Hier.
xliij. Peccatum nocet homini a su-
periori quia clamat vindictam. et
specialiter peccatus enorme
quodcumque: sicut illud de quo
dixit dominus ad cayn. Uox san-
guinis fratris tui clamat ad me
de terra. Gen. iij. Sicut dixit
dominus abrae: Clamor sodomor-
um et gomorreorum venit ad me
Gen. xvij. Clamor peccatorum ve-
strorum in aures dei sabaoth in-
troiuit. Jacob. v. Peccatum no-
cet homini ab inferiori rectam eius
figuram ad multa incommoda in-
curuando. Et specialiter reci-
diuatio in peccatum quod multum debi-
litat hominem: sicut recidiuatio
in egritudine debilitat corpus
plurimum in ipsum plura picula indu-
cendo. Utrum in huius figura dicitur
quia postquam ambulauit Joram in-
vias pessimas sic debilitatus
est quia recessit ab eo edom et no-

De pnia peccatorū

luit ei soluere tributa. 4. Re. viij. Dicit etiā q̄ ppter pctm̄ Hierlm̄ instabilis facta est. Tren. i. Seruus salomonis ausus est insurgere p̄tra eum propter pctā sua. iij. Reg. xi. hoc facit ch̄i parabola. Lū imundus spūs exierit ab homine rē. Lu. xi. Ob hāc cām dicit dñs languido curato: Uade amplius nō peccare ne deterius tibi p̄tingat. Et idē dicit mulieri in adulterio deprehense. Joan. viij. Et iō ad n̄m p̄positū possemus p̄ dicta tri a capitula p̄cludere cū auctoritate sc̄i Augu. di. Q̄ pctm̄ ē difformitas quā deus detestat: iniq̄tas quam demon amplexat: infirmitas qua totus mūdus dissipat.

¶ De penitentiā peccatorū.
Cap. centesimū.

Penitentiā debet fieri.
Statim et sine dilatione.
Cum vera cordis p̄tritione.
Cum nuda confessione.
Cum integra satisfactione.
Cum iustificatiōe et sc̄titate.
Lū receptiōe et benignitate.

¶ Penitentiā
debet fieri celeriter et
nō differri vsq̄ ad se/
nectutē vel mortē. Nō em̄ est

tutū ire p̄ desertū hui⁹ vite si
ne amaritudine penitētie. In
cuius figura q̄d̄iu p̄mansit
maria soror Moysi extra ca/
stra nō p̄cesserūt filiū isrl̄ p̄ de/
sertū. Num. xij. Hoc est etiā
p̄ filiū sapiētis. Ne tardes ve/
nire ad dñm / et ne differas de/
die i die. Eccl. v. Ut dñs ad
penitētiā festinā induceret
hoies / dixit exemplū de qui/
busdā / sup quos cecidit tur/
ris. Et subdit: Nisi p̄niā fe/
ceritis oēs siml̄ p̄bitis. Lu.
xiij. Ad hoc idē facit parabo/
la de seruis vigilantibz sc̄z in
p̄niā / et expectātibz dñm suū
q̄n reuertat a nuptiis. Lu. xij
Quia diē et horā mortis pe/
nitentis ignoramus. Nam s̄m
Greg. Nihil certius morte:
nihil incertius hora mortis.
Querentibz quidā iudeis qd̄
facturi essent. R̄ndit petrus:
Penitentiā agite. Act. ij. Di/
xerūt fideles: ergo de⁹ peni/
tentibz p̄niā dedit ad vitā
in vita exercendam. Act. xi.
Penitētiā debet esse cū p̄tri/
tione cordis: cui⁹ signū sunt
lachryme fluentes ab oculis.
Ideo audiēs dñm ppl̄s ira/
tū esse ppter murmur eorū:
luxit ppl̄s nimis / et in mane
plus q̄ deus p̄ceperat facere
voluerūt. Num. xij. Ad vo/